

Titlu original (eng.): Red cliffs of Malpara

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
WAY, MARGARET**

Stăpânul din Malpara / Margaret Way

Traducător: Venera Coravu

București: Editura și Tipografia Alcris, 2019.

ISBN 978-606-736-312-8

I. Aurelian Micu (Editor)

II. Alexandra Piripitsis (Redactor)

III. Ioan Drăghici (Lector)

821.111. 31=135.1

Colecția „EL și EA “

MARGARET WAY

*Stăpânul din
Malpara*

Traducerea și adaptarea în limba română de:

VENERA CORAVU

Editura și Tipografia
ALCRIS

Ultimele apariții ale colecției

“EL și EA”

1062	Gail Douglas	-Vreme furtunoasă
1063	Monica Lewty	-Dorință nestăvilită
1064	Leigh Stanford	-Balsam pentru rănile trecutului
1065	Kristen Robinette	-Iubind cu speranță
1066	Susana Thorson	-Dama de companie
1067	Norma Jeffrey	-Nodul strâns al dragostei
1068	Victoria Leigh	-Dragoste de soră
1069	Julie Fontange	-Anotimpul schimbărilor
1070	Mary Freeman	-Play-boy
1071	Donna Carlisle	-Coșmarul
1072	Caitlin Clark	-Capcana minciunii
1073	Catherine Airlie	-Formula magică a dragostei
1074	Roseanne Hunter	-Acea vară a renunțării
1075	Marianne Wurtz	-Ochi de tigru
1076	Anne Brock	-Locul doi câștigă
1077	Barbara Steel	-Vrăjitorul din Portland
1078	Letty Cameron	-Răsplata modestiei
1079	Madeleine Ker	-O căsătorie ca pe vremuri
1080	Leigh Michaels	-Un bărbat fără scrupule
1081	Elaine Raco Chase	-Al nouălea val
1082	Melanie Hurst	-Cântecul sicomorului
1083	Deborah York	-O viață împlinită
1084	Norma Daniels	-Pretul datoriei
1085	Janice Maynard	-Între două femei
1086	Mary Morgan	-Întâlnire furtunoasă
1087	Jane Ashton	-Micuța fugară
1088	Linda Adams	-Secretul lui Joe Elliot
1089	Jill Baker	-O femeie complicată

Capitolul 1

Blake privea Marele Deșert de Nisip australian. Vârtejuri de vânt schimbaseră recent aspectul dunelor, care semănau cu coloanele unui templu uriaș. Sute de kilometri de nisip roșu, cu relief mereu schimbător, se întindeau la nesfârșit. Blake cunoștea bine deșertul și-l respecta; nu făcea parte din existența lui? Din țara lui?

Căldura era ridicată și după o zi extenuantă, Blake și-ar fi acordat bucuros puțină odihnă. Dar acest peisaj îl atrăgea ca un magnet...

Călătorise mult, cunoscuse multe locuri, dar niciunul nu i se păruse atât de fascinant ca propriul lui domeniu,

Malpara.

Pentru el, ca pentru toți cei din familia Meredith care trăiseră pe acest pământ, **Malpara** reprezenta un vis, un vis în sfârșit realizat. Familia Meredith luptase ani de zile cu furtunile de nisip, cu seceta și cu pământurile aride... Și le

învinseră. **Malpara** devenise o fermă întinsă, printre cele mai importante din țară.

Blake se gândea la toate acestea, dar fața lui rămânea impenetrabilă, părând turnată în bronz.

O tânără călăreată se oprise la câțiva pași de el. Între Sara și cal erau multe puncte comune: ambii erau rasati, iuți, energici. Sarei îi era greu să rămână calmă. Aroganța lui Blake o enerva, deși știa că așa va fi întotdeauna.

Sara avea doisprezece ani când mama ei o părăsise și Blake o primise la el. Tatăl ei murise cu câțiva ani înainte. Și el fusese un Meredith, un văr îndepărtat al lui Blake, dar spre deosebire de el, nu făcea parte din ramura influentă a familiei.

Blake făcuse mai mult de o mie de kilometri cu avionul venind s-o ia dar ea protestase cu amărăciune, când o anunțase că o va lua cu el. Acum, chiar dacă îl stima și se arăta sinceră față de el, refuza să-l asculte întotdeauna, oricât de autoritar se dovedea.

Și Sara adora **Malpara**, dar se ferea să-și arate sentimentele. Nu știa însă că fața ei expresivă îi trăda emoțiile...

Fascinat de deșert, Blake nu dădea atenție tinerei fete. Silueta lui se profila pe întinderea de nisip. Era seducător, viril și ghiceai cu ușurință că era o persoană autoritară. Era suficient să ordone pentru a fi imediat ascultat. Cu excepția Sarei... Ea era singura care-i rezista, astfel că erau adeseori în conflict.

Acum, încerca să obțină cu blândețe ce urmărea: dorea

foarte mult să meargă la Adelaide, unde familia Shelton o invitase să petreacă o săptămână. Ce putea reproșa Blake familiei Shelton? Erau oameni foarte primitivi, fiica lor Leigh fiind prietena cea mai bună a Sarei. Și mai era Peter, fratele lui Leigh. Blake primise un raport lipsit de bunăvoință despre familia Shelton, era sigură. Cineva îi spusese că Peter era îndrăgostit de ea... Nu era desigur decât un simplu flirt, dar nu-i plăcea ca Blake să se amestece.

Blake părea însă că n-o vede și ea contempla profilul ars de soare al tutorelui ei. Ah, i-ar da o lecție dacă ar fugi să se mărite cu Peter! Totuși, ideea căsătoriei o speria. Își amintea scenele teribile care-i despărțiseră părinții. Dacă asta era căsătoria, prefera de o sută de ori să se mulțumească doar cu flirturi!

Cine-i vorbise oare de rău lui Blake pe cei din familia Shelton?

Nu-i lipseau informatorii, deoarece Justine, sora lui mai mare locuia la Adelaide, unde soțul ei, un om de afaceri important, aspira la o carieră politică.

Când Sara era internă la pensionul particular foarte select ales de Blake, și când Justine o primea în timpul weekendurilor, o supraveghea pe tânăra fată ca un paznic de închisoare...

„Dacă Blake nu se întoarce, se gândi Sara, încep să țip...”

Avea în permanență tendința să se comporte față de el ca un copil încăpățânat.

– Ei, ce e? întrebă el cu bruschete.

Pe fața arsă de soare, ochii cenușii ai lui Blake, sclipeau periculos. Sara se strădui să rămână calmă:

– Pot să merg, Blake? Te rog...

Ochii ei erau atât de albaștri, încât aveau uneori reflexe de ametist.

– Nu, răspuse el tăios.

– De ce? strigă ea furioasă, uitând că își propusese să fie calmă.

– Dacă tânărul Shelton își imaginează că se va însura cu o Meredith, se înșală!

– Ah, familia Meredith, ce familie extraordinară!

– Faci parte din ea, draga mea.

– Eu sunt verișoara săracă.

– Nu te comporti ca atare.

Strălucirea ochilor lui Blake se accentuă.

– Haide, Sara, lansează-te în luptă! Ai fost o mică rebelă de la doisprezece ani... Îmi aduc perfect aminte de ziua când te-am smuls de sub influența acelei femei, de al cărui nume nu-mi mai amintesc.

– M-ar mira! Tu știi întotdeauna totul. Era mătușa Rae.

– Mătușa Rae, da... Dumnezeu!

– Nu spune nimic rău de ea. Era o prietenă a Marei.

– Mama ta, zise Blake.

– Mara, repetă Sara, încăpățânată. N-o s-o mai revăd niciodată.

– Dacă am putea să fim siguri, murmură el cu un aer

îngrijorat.

Sara nu-i remarcă îngrijorarea, deoarece plângea.

– Nu-i niciun risc s-o mai întâlnesc. Atunci, de ce-mi interzici să plec?

– Am spus nu.

– Tu ești mai tare, nu-i așa? spuse ea disperată. Nici nu mă lași să-mi pledez cauza...

– Te aștepti să-i vezi pe toți cedând capriciilor tale?

– Te urâsc! Dacă aș putea să te bat!

– Dar nu îndrăznești, deoarece n-ai încredere în reacția mea! Ai dreptate, Sara.

Vântul făcu să zboare câteva fire de păr blond pe fața tinerei călărețe. Ea le îndepărtă cu un gest al mâinii.

– Am nouăsprezece ani, Blake!

– N-am nevoie să-mi amintești! Ți-a trecut vreodată prin minte că număr zilele care mă despart de momentul când nu voi mai fi tutorele tău?

În mod ciudat, replica lui îi displăcu Sarei.

– Va fi o mare ușurare pentru tine, spuse ea cu amărăciune.

– N-am ajuns încă acolo. Mai ai multe de învățat înainte să te măriți! Va avea noroc fericitul ales, deoarece ești foarte frumoasă.

Sara se simți deodată teribil de tânără și neexperimentată; Blake avea darul de a scoate întotdeauna ce era mai bun în ea.

Acum soarele lumina din plin fața tutorelui ei. Acest bărbat o speria puțin, dar n-ar fi recunoscut, cu niciun preț. Pe de

altă parte, dacă ar trebui să-l părăsească s-ar simți teribil de singură. Își explica prost contradicțiile. Blake era un bărbat decis, iar ea se găsea în întregime sub dominația lui. Îi plăcea totuși să-i reziste; atunci se simțea trăind intens. Dar Blake o cunoștea atât de bine știind cum să se descurce cu ea. De altfel Sara îl considera maestru în arta de a manipula oamenii...

- Ne întorcem, declară el. Când micile eleve nu mă distrează, mă agasează...
- Se pare totuși că o găsești pe Leigh foarte seducătoare, i-o întoarce ea.
- Biata mea Sara, ești tare naivă uneori, zise el cu dispreț. Am ținut-o întotdeauna la distanță pe prietena ta Leigh... Dacă fratele ei îi seamănă cât de puțin, mă face și mai mult să te păstrez la **Malpara!**
- Sara se încordă.
- Dar cine te crezi ca să-mi alegi prietenii?
- Sunt tutorele tău legal, Selena!
- Nu-mi spune Selena!
- Blake rânji.
- Selena, zeita lunii... Este adevărat că nu se prea potrivește nicidecum cu tine.
- Nu încetezi să mă critici... M-ai urât întotdeauna și ai o părere greșită despre caracterul meu. Trebuie să ai întotdeauna ultimul cuvânt.
- Uneori aș vrea să te leg! Ai limba prea ascuțită... Nu încetezi să mă uimești cu lipsa ta de consecvență. Când ești

plină de farmec, când ești greu de suportat. Când vei reuși să-ți stăpânești aceste capricii, vei deveni o adevărată femeie.

Ea ridică sfidător bărbia.

– Vorbești serios?

Blake avu un surâs ușor.

– Nu mă privi așa, Sara. Știu, ai ochi frumoși. Dar eu sunt Blake, nu mă va surprinde venind de la tine.

– Ar trebui din când în când să accepți să-mi faci plăcere. Ce inconvenient ar putea prezenta această călătorie la Adélaide?

El ridică din umeri.

– Invită-ți prietenii aici, dacă vrei... Aș vrea să vă pot observa.

– Ești atât de insensibil!

– Ceea ce nu este cazul tânărului Shelton? Sara, pentru el ești un dar al Cerului... Sora lui mi s-a părut foarte șireată, știe să se descurce! Nu înțeleg ce aveți în comun voi două. Ea este versată, pe când tu ești încă o copilă.

Sara se enervă.

– Vezi intenții ascunse pretutindeni.

– Țin la tine, Sara, chiar dacă nu crezi.

– Ah, da? Întrebă ea cu neîncredere.

– Da! Și tu ții la mine, chiar dacă refuzi să admiți.

Sara reuși să rămână calmă, dar era incapabilă să susțină privirea cenușie a lui Blake. Acest om era o enigmă, când discuta cu el, nu reușea niciodată să găsească argumente

menite să-l convingă. Avea chef să bată din picioare, tipând, ca eleva insuportabilă care era pentru el. Dacă avea tăria de caracter a familiei Meredith, moștenise de asemenea și nervozitatea mamei sale.

Încercă din nou să-l convingă, cu blândete de data asta...

– Doamna Shelton a insistat mult să vin, spuse ea cu o voce răgușită. Vor fi recepții, câteva excursii... Aș putea face cumpărături în oraș...

Blake izbucni în râs.

– Cumpărături în oraș! repetă el ironic. Ascultă draga mea, te cunosc, ești foarte feminină și succesul ți se urcă la cap. Tânărul Shelton este îndrăgostit de tine. Este fermecător, dar mie nu-mi place. Regret că te decepționez oprindu-te la **Malpara**, pentru care ar trebui totuși să-mi fii recunoscătoare!

– Ai putea să ai încredere în mine! Nu este altă fată mai cuminte ca mine, grație eforturilor tale. Și dacă nu sunt capabilă să fiu rezonabilă la nouăsprezece ani, nu voi fi niciodată!

– Exact.

– Ce vrei să spui? se miră Sara.

– Peter Shelton este probabil foarte abil. Eu prefer să rămân aici, unde ești în siguranță. Această poveste cu tânărul Shelton a durat destul. Sunt convins să nu iei în serios acest flirt. Îți încerci numai ghearele... Vrei să-ți deschizi aripile, dar Peter Shelton nu merită. De altfel, dacă tu ai nouăsprezece ani, el are cel puțin douăzeci și patru și nu se

învârte în același mediu. O fată drăguță ca tine și cu o dotă apreciabilă, poate spera la o partidă mult mai bună.

– O zestre! exclamă Sara. Îți bați joc de mine?

– De ce nu ți-aș da-o?

Jenată, Sara se înroși și Blake îi luă mâna.

– Să încercăm să ne înțelegem, Sara. Am avut o zi grea, sunt obosit și nu este momentul să mă provoc. Nu vreau să te împiedic să te distrezi, crede-mă. Dar sincer, nu-mi place prietena ta Leigh, și nici ce am auzit despre familia ei.

– Evident, Justine ți-a dat raportul: această scumpă Justine care se pretinde prietena mea, dar care îți povestește totul în spatele meu. Bravo Blake, știi să te servești de familia ta. Sunt gata întotdeauna să te ascult orbește!

– Doar când îți convine, i-o întoarce el plictisit. Vino, Sara, să mergem.

Pălăria de cow-boy, îi umbrea ochii. Părea dur, viril, ferm.

– Și dacă aș locui la Justine? Oh, te rog, Blake.

El se gândi puțin, apoi clătină din cap.

– Nu. Nu vreau să-i dau o asemenea răspundere Justinei. Să lăsăm această iubire să se stingă de la sine. Dacă am înțeles bine, tânărul Sheldon s-a lăudat deja pretutindeni!

– Nu cred! Spui orice ca să mă faci să sufăr.

Blake îi strânse cu putere încheietura.

– O să încetezi să mă consideri un monstru?

– Faci totul pentru asta.

Bărbatul o trase spre el. Cei doi cai ciuliră urechile. Blake călărea un minunat armăsar negru ca abanosul și Sara o iapă